

INFORMAČNÍ SERVIS C. 32

(Vydává NEZÁVISLÉ TISKOVÉ STŘEDISKO: Michal Blazek, Jan Brabec, Marie Divišová, Zuzana Dienstbierová, Jan Hrabina, Ivan Lampar, Zbyněk Petráček, Tereza Pokorná, Jan Ruml, Jan Slovák, Jaroslav Spurný, Miroslav Šimáček, Petruška Šustrova, Jáchym Topol, Martin Weiss)

Středisko vzniklo 15. 11. sloučením redakcí REVOLVER REVUE a SPORTU. Během dvou dnů se k němu přidalo množství dobrovolných spolupracovníků, které z technických důvodů nelze jmenovat všechny, avšak bez nich by naše práce nebyla realizovatelná. Každěmu děkuje všem, kteří se naší práci účastní a podporují ji.

Adresa: BOLEANOVA 7, PRAHA 1, tel. 22 19 60 nebo 22 17 261

Konto NTS

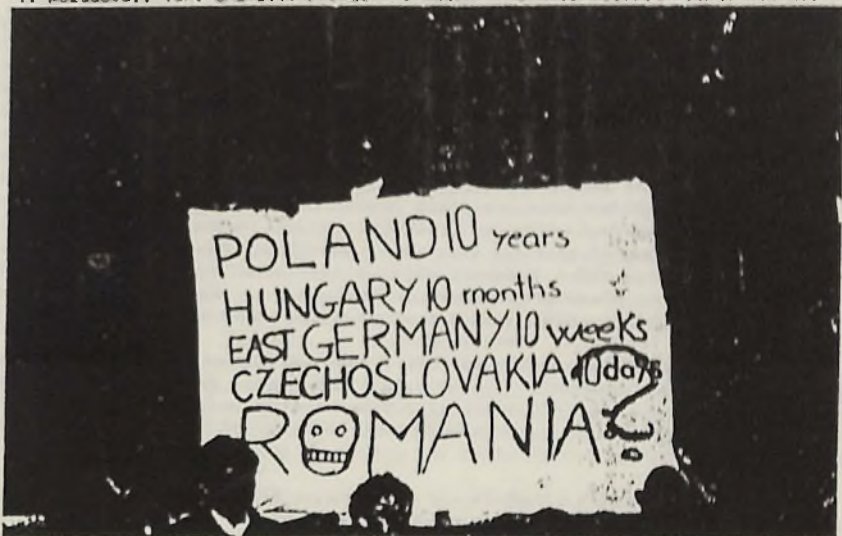
Š: Jan Ruml 34278-180556-021, St. banka Československá Pha 2,

Václavské náměstí 42, Praha 1

KČM: Jan Brabec 1238340-018, Čs. státní spořitelna,

Vodičkova 9, Praha 1

BF-23 Tisíce maďarských občanů protestovalo 10. prosince večer před rumunským velvyslanectvím v Budapešti proti krvavému masakru v zábrdechumské nádře. Tisíce občanů v Plerém bylo uzatřeno zabito několik set lidí včetně dětí. Demonstranti ti požadovali také okamžité propuštění maďarského kráze L. Toikese. rum 51k ml

TAK SE TO STALO.

Tak se to stalo. Tanky najely do demonsttračních, lidé padali, koseni palbou ze namopalu, policisté zatýkali a pobíjeli prchající. Ve městě byl vyhlášen vyjimečný stav, bylo obkličeno armádou a policií. Protirežimní demonstrace se změnila v masakr, dusná atmosféra města zhoustla stanným právem. Věznice se plní zbitými zkrvavenými lidmi. V nemocnicích stoupá počet těžce raněných, umírajících a mrtvých. Muži, ženy, děti, staří lidé. Kulky ni nevybíraly. Státní mašinerie soudů, věznic, poprav je připravena. Přes všechno tohle se zdá, že státní monolit se začíná drobit. Zprávy o živelných protestech docházejí z dalších měst, z venkova. Protože jak dlouho jde udržet lidi na uzdě terorem? A evropaká země má snad i větší úanci. Oproti Člné jsou jejími sousedy svobodné, anebo osvobozující se státy.

Ale stalo se to. A stalo se to v Temešváru, v Rumunsku, ne v Praze. Snad všichni máme ještě v paměti první dny a týdny těchto revoluce. Fotografie v Mánereu i ve výstavní síni Fotochemy jsou dost výmluvné. Z tváří demonstrantů, kteří vystoupili první dny, můžeme číst nejistotu i strach a vzdor. Neustálé fámy, a někdy to nebyly jen fámy, dohady o tankových kolonách na

okrajích Prahy, tajemných nočních přesunech LM i armády byly živeny nejistotou, naprotou nevěrou v tehdejší vládu, v KSČ. Lidé tušili, že "malý Peking" tu jako možnost "končného řešení" zůstává, že tato možnost je projednávána, že tato hrozivá alternativa existuje. První vystoupení na balkóně Melantrichu, první veřejná řeč Václava Havla v pondělí 20.11. se tohoto ohrožení bezprostředně týkala. Shromáždění občané vydechli s úlevou, že premiér Adamec možná násilného potlačení demonstrací a zavedení stanného práva vyloučil.

Ani fámy, ani obavy však zcela nezizely. Chuť akčních konzervativců vyřadit si to se společností, která vykročila zcela spontánně novým směrem, ať už "po čínaku" anebo "po rumunsku", je asi stále silná. Oni už ale silní nejsou.

Ale stalo se to. Stalo se to v Rumunsku. Již několik dní k nám doléhají zprávy o utřelbě v temešvářských ulicích, zatím neověřené zprávy i očitá uvědomění o stovkách a snad tisících zastřelených, drcených pásy tanků, pobíjených palbou z vrtulníků.

Mohutnou krvavě potlačenou demonstrací v Temišváru vyvolal pokus úřadů o pouť protestantského kněze Lászlóa Tokese, jednoho z těch mála nebojácných, kteří se v Rumunsku dovolávají práv národnostních menšin. Zdá se, že pouť úřadů proti jeho osobě byl tou poslední kapkou, kterou pohár příkoří nakupených násilnickým režimem Nicolae Ceaușescu, o jehož dnešním zdraví lze oprávněně pochybovat, přetekl. Je ovšem předčasně zabývat se prognózami, prorokovat, vzdýf zde stojí bezbranní a dokonce i domlova vyhladovělí obyvatelé proti tankům. V případě Rumunska je to však obraz o to drastičtější, že sami rumunští disidenti nevidí pod vládou Ceaușescu žádnou možnost pozitivních změn. Snad se mylí. Snad je krev prolitá v Temišváru začátkem lidového hnutí, které diktaturu smete. Snad se ve straně, snad i v Ceaușescově okolí najdou lidé schopní jednat jinak než on sám. Možná je všechno. Národy východní Evropy se postupně probouzejí a každý nachází svou vlastní cestu. Vypadá to, že ta rumunská bude zvlášť těžká.

Snad i my neseme svůj díl zodpovědnosti. Protože jsme mlčeli, protože zvlášť poslední dobou bylo Československo jednou z mála zemí, která s Rumunskem udržovala styky na všech úrovních, protože export rumunských potravin, zatímco Rumuni u nás hladověli, směřoval také do Československa. Nemůžeme se jen vymlouvat na stranu, na to, že noviny Italy a ukazovaly nám jen rozzářené tváře našich představitelů a mile se usmívajícího Ceaușescu. I my máme svůj díl zodpovědnosti na tom, co se teď v Rumunsku děje, a naléhavost výzvy těch, kteří ve středu 15.11.1989 demonstrovali v Praze před rumunskou ambasádou, je snad ještě umocněna tím, že vraždění Rumunů jsou bezpochyby oběma stejných metod, které mohly při jiné konstelaci rozdělit i naši revoluci.

Ve výroci brašovské dělnické revolty se tedy u rumunské ambasády v Nerudově ulici konala tichá demonstrace. Policie účastníky kontrolovala, obtěžovala. Druhý den jsme si mohli být jisti, že se v novinách dočteme jen další lži. To se teď už změnilo. Ale je to málo. Jako první krok naší nové vlády bychom přinejmenším měli očekávat přerušování diplomatických styků s Rumunskem. /JT/

Federální ministerstvo zahraničních věcí ČSSR vydalo dneš následně prohlášení.

FMZV vyslovuje hluboké znepokojení v souvislosti se současnými událostmi v rumunském městě Temišvár. Důrazně protestuje proti nasazení armády a bezpečnostních složek proti demonstrantům. Považuje prostředky použité k potlačení demonstrace za neadekvátní.

Zádá, aby ze strany rumunského vedení byla dodržována ustanovení Závěrečného dokumentu z vídeňské následně schůzky týkající se dodržování lidských práv.

STANOVISKO OF A VPŇ K UDÁLOSTEM V RUMUNSKU

V době, kdy je pozornost všech Čechů a Slováků upřena k demokratickým změnám ve vlastní zemi, kdy se zdá, že myšlenka společného evropského domu už není jen vzdálenou utopií, se s hrůzou dovidáme o brutálním zásahu rumunských mocenských orgánů proti demonstracím v Temišváru, Aradu a dalších rumunských městech. Zatím nepotvrzené zprávy očitých svědků hovoří až o stovkách mrtvých. Jsme těmito skutečnostmi hluboce otřeseni a vyzýváme rumunské státní vedení, aby při uplatňování státní moci už dále nepoužilo násilí a aby neprodleně a společně s dalšími východoevropskými zeměmi vykročilo na cestu ke svobodě, demokracii a respektování lidských práv. (Občanské fórum, Veřejnost proti násilí, PRAHA 15.12.89)

NÁHODNÁ PODOBNOST?

V pondělí odletěl rumunský prezident Ceaușescu na oficiální návštěvu Itálie. Je zvláštní, že to bylo den po demonstraci v Temesváru, do věceřjaka nejvýznamnější akci odporu za celou jeho "ěru Světla" (vedle nepokojů a stávek v Brašově před dvěma lety). Velký konduktor, tak pečlivě lpící na své osobní nepostradatelnosti i monarchiatické tváři své deupocie, vyrazil do ciziny právě v době, kdy by ho bylo doma zapotřebí. Úterý naznačilo více: nejhroznější masakr v historii poválečné mírově Evropy nás nenechal na pochybách, že věrní pohlnut plní své úkoly i v nepřítomnosti Titána titánů.

Celá věc má ale jedno společné s naší velice nedávnou historií. Všichni si dobře pamatujeme, jak pánové Štěpán, Jakes a comp. trávili víkend po 17. listopadu ne uvými rodinami a patetní udalostí znali jaksi jen z televize. Vnučuje se tedy otázka, zda si rumunský prezident v Teheránu pojišťuje alibi před národem (cohy nic netušíci neznavěence), dovolává a Chomejního pohrobky ropné a zbrojní kšeftiky, či snad nouduje možností eventualního azylu pro případ pádu svého už příliš vysokého trůnu. /pt/

• PRAHA, 19.12. Koordináční výbor Záchraně služby Praha vyzývá všechna zdravotnická zařízení v CSSR a Čs.červony kříž k organizaci okamžité zdravotnické pomoci zraněným a postíženým občanům Rumunska. Konkrétní plány na to, jak tuto pomoc realizovat, telefonujte na číslo (Praha) 37 37 74 - non-stop, telex 122 600. (Za OF Záchr.sloužby: mluvčí Jiří Kucman.)

STOPROCENTNÍ ALIBI

Komunisté teď začínají mluvit o "znásilnění strany hratkou těch, kteří stáli v jejíh čele" (RP 19.12.). Každému noudnému člověku je jasné, že z 1,7 miliónu členů KSC ne velká většina nepodílela na vykonávání nekontrolované moci, ale nelze se nezeptat: proč ne tato mléčí většina neozvala, aby si takto alespoň zachovala tvář?

Stejně hrátky totiž prováděly bolševizací strany před válkou, teror padených let, obrodný proces r.1968 i následnou normalizaci. Mají jedno společné - vždy jsme se o nich dozvěděli až z úst jejich nástupců, kteří si tak opatrovali legitimitu a jediným pevným bodem v dějinách strany, tedy jejíh založení. Všechny další zlomy ne pak dají vysvětlit úchytkami, hratkami uzurpátorů a objektivními vnějšími okolnostmi a každý nový koridálník prokazuje v první řadě bezprostřední návaznost na jedinou úprávnou, leninskou a neomylnou cestu vývoje.

Tato "hratka" na nás působí jako deus ex machina, která ne zjevila ničeho nic nezávisle na vůli konkrétních lidí. "Došlo k..., nastala situace..., ocitli jsme se v ..." - to je slovník dokonalého alibismu, neosobnosti, nezakořeněných pojmů, plautických jako jejich uživatelé. Každému je přece jasné: pokud se nedokázali ubránit hratce z vlastních řad, jak si představují své působení v pluralitě demokratické společnosti?

Na svém nadcházejícím mimořádném njezdu ne KSC hodlá opet obrodit. Kde však máme záruky, že ze zítřejších obroditelů nebude za nějaký čas znovu hratka uchvatitelů? /pt/

ZIVOT V ŠOKU

Na hranici v Rozvadově vlá čenkonlovenská vlajka, a na okně kanceláře pod ní viní plakát Občanského fóra a Havlova podobizna.

Procedury probíhají, se světovou zkušeností překračovatele hranic, neomírně pomalu, i když se všichni neomírně snaží, ale konečné je to všecko za námi. Poručík Pš přístupuje k autu.

Ukážu na plakát Občanského fóra:

"Tohle je příjemný, ne?"

"No, pro většinu jistě," říká poručík. "A já k ní patřím."

A pak už jedeme, jedeme zemí, kterou jsme více jak dvacet let neviděli, jen ne o ní starali. V nevlídnou prosincového deště, jedeme do země, která byla brána, opakovaně od roku 1938 důstojnost, do země, která tu důstojnost, díky svým lidem, náhle získala během jednoho listopadového týdne nazpět.

Jme v šoku, protože když nám někdo před měsícem řekl, že nebudeme mít mravní zábrany vrátit se sem, nevěřili bychom mu, a přece takový čas přišel a nastal a naplnil se.

Před dvanáctou, se zastávkou v Rokycanech na hřbitově, leží tam můj otec, parkujeme na Národní třídě.

Všude, jako všude po cestě, plakáty, a mezi nimi zejména jeden, který evokuje nejen ono

vzepjetí k obraně ze srpna 1968, ale i naději, znamenající, že Čechoslováci nejsou volové, a nehodlají se do role dobromyslných volů, které je možno opít rohlíkem, vnutit.

Čtete:

Nechceme ani Mlynáře, ani Císaře a Kohouta, ale

D E M O K R A C I I

Konečně tedy je opět možné být živ bez pocitu, že to všechno je k ničemu. Tohle znamená, že aniž jsme se znali, stále ještě existují lidé jako jsme my, a že jsme dorazili na správné místo.

Jan Běsí

(Spisovatel Jan Běsí byl v roce 1966 odsouzen na 5 let odnětí svobody za "podvracení republiky". V roce 1968 mu byl zbytek trestu prodlán a J.B. krátce nato odjel do USA, kde se trvale usadil. Nejprve pracoval ve slevárnách, dnes vyučuje na Harvardově univerzitě. Z jeho knih je nejnově alespoň román Želenu nahoře, kterou v roce 1977 publikoval v nakladatelství manželů Škvoreckých 68 PUBLISHERS. Život v roku sepaal autor během návštěvy v redakci IS.)

DRÁTY UBÝVAJÍ, GOTTWALD ZŮSTÁVA

V neděli dne 17.12. proběhla v Břeclavi akce Ruce Evropy. Tisíce obyvatel břeclavska se vzalo za ruce a vytvořilo řetěz, který postupoval k hranici s Rakouskem, kde se setkal se sousedy z druhé strany zátarasu. Dráty byly ani v délce 500 metrů operativně odstraněny. Velké množství Moravanů ne ovšem nespokojilo a dejemným podáváním rukou. Předali v rychlosti chléb a sůl rakouskému starostovi a vydali se hluboko na území kancléřství ochutnat dobrého rakouského vína, čemuž místní občané i policisté s potešením přihlíželi. Čs. pohraničníky nebylo vidět vůbec, pouze malá hlídka nám sdělila, že již v podobných případech není rozkaz použít zbraně. Doufáme, že se Moravané v čele s říznou dechovkou už navrátili domů.

Těsně před začátkem této akce, která začínala na náměstí v Břeclavi, byl náš zpravodaj, který lepil studentské plakáty na podstavce posniku Klementa Gottwalda, shromážděním se davem napaden výroky typu: "Kdybys to udělal v Americe, tak tě za to zastřelí", bylo mu vytýkáno "znevěcování člověka, který má zásluhy", bylo do něho sfoucháno a dokonce byl vyzván, aby kamsi následoval nějakého pána, což odmítl. Nejvíce vyčtěn byl údržbář budovy KSC, který se uklínil, až když se některý občan Břeclavi nabídl, že mu podstavec vyčistí, ovšem až po volbách. Rozvinula se diskuse, ze které vyplynulo, že značná část si myslí, že pouze Gottwaldovi vnuci, Jakeš se Štěpánem, jsou ti zlí v rodině jinak hodného starouška Klěmy. Dokonce představitelé místního OF měli obavy sáhnout lidem na tisíckrát opakovanými lžemi retuovaný idol stalinismu. Bylo by třeba připomenout, že to byl právě Klement Gottwald, který způsobil, že se podobné překročení hranice odehrávalo po čtyřicet let za hvízdání kulek a za použití cvičených vlčáků. A že tento Klement Gottwald, přítomný na mnoha náměstích, pamětních deskách, bankovkách a jménech ulic a mostů, podepisoval rozsudky sarti nad nevinnými lidmi jako na běžícím pásu.

V každém případě je akce Břeclavanů inspirujícím příkladem pro ostatní pohraniční města a vesnice. BH

ZMĚNY SE JICH NEDOTKLY

Jako příslušníci Kriminální služby VB považují za svou povinnost upozornit na některé závažné skutečnosti, ke kterým nadále v SNB dochází a kterých jsem svědkem.

Mezi řadovými členy a především v náčelnickém sboru přetrvává setrvačnost myšlení a názorů a odráží se v negativním posuzování současné situace. V řadách příslušníků VB panuje demagogie zcela v duchu KSC a přes dnešní demokratický vývoj převládají dogmatické názory a jsou přenašeny do řad pracovníků SNB, jsou pronášeny neustále hanlivé a urážlivé výroky na adresu OF, nezávislých iniciativ, jejich představitelů a především k osobě pana Václava Havla. SNB je noustavně udržována jako mocenská politická síla v úzké spolupráci a závislosti na KSC a veškeré změny, které naše republika od 17. listopadu 1989 prodělala, se jí nedotkly. Neustále je jiné myšlení považováno za amorálnost, odsuzování nesprávných kroků je považováno za podvracení morálky a akceschopnosti, zvyšuje se poslouchání jiných mimo rámec SNB, zdůrazňuje se neustále, že ostatní lidé jsou naši nepřátelé, že zase přijde den, kdy udeříme. Jsem si vědom, že žádná ideální společnost není nikde na světě vybudovaná, že společnost postavená na demokratických a morálních základech může v jisté době potřebovat mocenské prostředky, potřebuje je též neustále na snižování kriminality.

20 let jsem řadovým pracovníkem Kriminální služby a vždy jsem poctivě konal svoji práci bez ambic na vyšší postavení. V posledních měsících se prohluboval můj nesouhlas s politikou KSC.

Stranickou legitimací (KSC) jsem vrátil po 28. říjnu 1989 jako výraz nenouhlaau ne zákroky proti pokojným demonstracím. Po tomto mém kroku mi bylo nadřizeny oznámeno, že za těchto okolností nemohu dále sloužit. Přijel jsem vypověd a jsem rád, že mi nebudu patřit k těm, kteří ani v dnešní době nepochopili demokratické principy a morálku naší doby. Po událostech posledních týdnů jsem uvažoval i o možnosti v řadách SNB zdatat, ale podle mých současných zkušeností nevidím naději, že by mohlo dojít k zásadní změně v myšlení a jednání pracovníků SNB, a proto jsem se rozhodl definitivně odejít. Osobně bych chtěl vyjádřit plnou podporu Občanakému fóru, rovněž tak i kandidatuře pana Václava Havla na funkci prezidenta republiky.

zapsal Jiri Kratochvíle (služ. č. 159020, OS SNB Praha 1, Pr. třída 24)

VOJENSKÉ FÓRUM

Vojenské fórum je obdobou Občanakého fóra, sdružující příslušníky politických stran i nestraníky, kteří usilují o prohloubení demokracie v podmínkách ČSLA. Připojujeme se k požadavkům OF a studentů a odsuzujeme nepřiměřený záah poradkových aíl proti demonstracím studentů dne 17.11.1989. Podporujeme změny provedené ve federální vládě ČSR a ve vládách ČSR a SSR. Chceme, aby naše návrhy byly vzaty v úvahu při sestavování nových vojenských právních řádů. Proto navrhuje:

1) Zabezpečení práv vojáků

a) Ustávení nezávislé otevřené organizace v armáde, která by nebyla ovládnuta na záah politické strany, bořila práva, potřeby a záahy vojáků, zabezpečovala plnou informovanost a tím zvyšovala úroveň a vyslobovala pohléd vojáků základní služby.

b) Zabezpečit právní úpravu vztahu mezi občankovými výborem jako představitelům této organizace a velitelé útvaru.

c) Vytvořit funkci nezávislého poradce pro otázky práv a povinností všech členů armády. Tento poradce by nebyl podřízen velitelé útvaru, ale přímo vojenskému prokuratuře.

2) Vojenská služba

a) Vzhledem k ekonomické situaci našeho státu požadujeme zkrácení základní voj. služby na 12 měsíců již pro nastupní termín 1989. Pro absolventy VKVŠ požadujeme zkrácení ZVŠ na 6 měsíců již od nastupního termínu 1989 a dále tuto otázku řešit v souvislosti s existencí a postavením vojenské katedry.

b) Respektování zákona o rodině a umožnění výkonu ZVŠ vsem vojákům se nejlépe trvalejší bydlení.

c) Zavedení náhradní vojenské služby v rozsahu 1,5 násobku ZVŠ. Při výběru branč dále dle zohledňovat zdravotní stav.

3) Politika v ČSLA

a) Důrazně požadujeme zákaz činnosti jakýchkoliv politických stran v ČSLA, čímž by byla zabezpečena její apolitičnost.

c) Umožnění výkonu výšních funkcí ve velení ČSLA i nestraníkům a příslušníkům jiných politických stran.

Závěrem: Vojenské fórum si vyhrazuje právo vyjadřovat se ke všem otázkám armády a vojenské služby, při bezpodmínečném respektování velitelské pravomocí velitelů. VF nemá tedy za cíl zpochybňovat rozkazy velitelů, které budou vydány podle platných řádů a budou tedy v souladu se záahy našeho lidu.

Toto prohlášení dosud podepsalo 258 vojáků základní služby i vojáků z povolání.

Tjo stá Vltavou, 14.12.1989

za správnost: č.a. Lubuša Petr, č.a. Duřovský T., č.a. Vinduška P., č.a. Kratochvíle Jiri, voj. Pospolík A., voj. Chmel Karel.

Členy Vojenského fóra jsou i vojáci z povolání, kteří se k našemu prohlášení připojují a dalšími požadavky:

2) Zrušit věkovou hranici pro službu vojáků z povolání v ČSLA, umožnit okamžitý odchod do záahy těm, kteří o to požádali a požádají bez ohledu na dosavadní kádrovou praxi a předpisy.

3) Žádáme o zřízení komisi složených z vojáků z povolání nestraníků a cílem prověřit ve všech útvarech ČSLA kádrový a morální profil všech velitelů a zástupců od stupně pluk a namontatný prapor.

5) Vést otevřenou kádrovou politiku tak, aby výšší velitelské funkce zastávali skuteční odborníci

6) Požadujeme pracovní dobu v duchu zákoníku práce.

8) Požadujeme vytvořit legislativní orgán k ochraně záahů a práv všech vojáků, který by pracoval na bázi civilních odborů a nepodléhal by velení ČSLA.

(19 podpisů)

Vážené Občanské fórum,

I my vojáci základní vojenské služby plně podporujeme pozitivní změny, které se nyní dějí v celé naší společnosti. Především se ale chceme vyjádřit k otázce konání československé spartakiády 1990. Jako vojáci nesouhlasíme s jejím konáním v jakékoli formě. Valná většina z nás totiž nenavícujeme spartakiádu s chutí a láskou, nýbrž z donucení a nechtí. Návčivky se konají ve velké míře v našem volném čase, o sobotách a nedělích a také v noci. Fyzicky slabší jedinci jsou nuceni navčivovat v plném rozsahu a výsledkem toho jsou častá, někdy i vážná zranění, na které v dalších návčivcích není brán zřetel. Domníváme se, že CSS 90 je prožitkem minulosti naší společnosti a že by se celá tělovýchovná činnost v armádě měla zaměřit jiným směrem.

Bešeňov v Praze, 14. 12. 1989 vojáci J.Bs. praporu VO 6176 (96 pozicí)

PREHLED ZPRÁV

• PRAHA 6. Setkání voličů Prahy 6 a poslankyně Federálního shromáždění Kávratovou, na němž se projednávala otázka volby prezidenta, se konalo v sobotu 16. 12. Poslankyně prohlásila, že bude hlasovat pro Václava Havla, pokud se na jeho prapuru vyjádří nadpoloviční většina jejích voličů. Na různých místech Prahy 6, např. ve stanici Leninova, se již přehadají podpisové akce.

• Praha, K 4. 12. se datuje počátek činnosti Občanského fóra Ukrajinců (ceských zemí) se sídlem v Praze. Na veřejné schůzi, konané 17. 12., bylo dotvoreno prozatímní vedení OFU a bylo diskutováno o budoucím programu organizace. Dokumenty OF v nea budou rozvíjeny z hlediska zastávání zájmů příslušníků ukrajinské národnosti v ČSR. Další zájemci se mohou přihlásit na adresu: Milan Regula, K Milíčovu 83B, 149 00 Praha 4.

• OČ SE JESTE ZAKAZUJE. Žáci základní omlítel školy na Sporilově v Jizol ulici se rozhodli usporadat sběr starého papíru a jeho výteek renovat stávajícími studentům, svými staršími kolegy. Když se o tom dozvěděla ředitelka školy, zakázala sběr. Současně rozhodla, že děti nesmí nosit trikoloru, ponevadž to prý "zneuctuje" státní vlajku, za vedle vitrín plynůr nesmí nosit žádné jiné plakáty a oznamení, např. OF apod. Proti této a dalšímu postojům a zakázám ředitelky vznikl odpor v učitelském sboru, který také informoval OF Sporilova. Vedoucí odboru školství ONV Praha 4 slíbil, že se posere na škole zaení k lepšimu. Zatím tam poslal svého inspektora.

• PRAHA. Shromáždění zástupců OF pražských a středočeských výrobních družstev, jakož i OF při ČSVD a PÚ ČSVD přijalo na svém jednání dne 14. 12. 1989 prohlášení, v němž vyslovuje nedůvěru dosavadnímu předsedovi ČSVD ing. Mikuláši Šutkovi, představenstvu ČSVD a požaduje jejich okamžité odstoupení, požaduje zvolení mimořádného sjazdu ČSVD nejpozději do 15. 3. 1990, zakládá koordinací centrum, vyzývá všechna výrobní družstva ke stanovisku k Prohlášení, požaduje připravit návrh zákona o 24/89 Sb. o bytovém, spotřebním a výrobním družstevnictví. Shromáždění podporuje všechna stanoviska a požadavky studentů a Občanského fóra a současně se staví za kandidaturu Václava Havla na úrad prezidenta ČSSR. Kontaktní adresa: Dr. Antonín Mazera, LDI Drutěva, útvar pracovní rehabilitace, U průhonu 48, 170 00 Praha 7, tel. 80 47 92.

• PRAHA. Dne 17. 12. 1989 se konala schůzka zástupců samizdatových periodik, z níž vyplynulo společné stanovisko těchto časopisů. Trvá nerovnoprávnost publikačních možností oficiálních a samizdatových periodik, tiakárnami počínaje a distribucí konče. Dosavadní oficiální struktury přeavne pouze předatirají ochotu ke spolupraci. Tato diskriminací prase je nadále neudržitelna; samizdatová periodika a publikace reprezentují významné kulturní hodnoty, jejichž návrat do národní kultury a další rozvoj je tímto přístupem ohrožen. Řešení je možné jen jednáním na příslušné politické úrovni. Obracíme se proto na příslušná ministerstva vlad ČSSR a ČSR a tíia, aby neprodleně zahájila jednání se zástupci samizdatových periodik o těchto základních problémech: a) právní, provozní a finanční zajištění, b) technické zabezpečení, c) distribuce publikací (za správnost Jan Lopatka)

• PRAHA. OF hotelu Inter-Continental se obrátilo na poslance Federálního shromáždění a žádostí o okamžité zveřejnění úplného textu návrhu ústavy, vypracovaného skupinou nezávislých odborníků Občanského fóra, a o předložení tohoto návrhu k veselidové diskuzi. (12. 12. 1989, 79 podpisů) Zarovně OF IHC Praha podporuje kandidaturu Václava Havla na úrad prezidenta ČSSR (13. 12. 1989, 66 podpisů) Rozhodnutím členské schůzky IO KSC hotelu Inter-Continental byla tato organizace 12. 12. 89 stvořena (PhDr. Ing. Zdeněk Lyčka, mluvčí OF)

• USTAVENÍ SPOLEČNOSTI KARLA TEIGA. Dne 13. 12. 89 se sešel přípravný výbor, aby projednal návrh stanov, které připravila iniciativní skupina. Společnost je dobrovolnou společenskou organizací sdružující přátele K. Teiga a všechny zájemce b poznávání, kritické skoumání a tvůrčí rozvíjení jeho díla, jakož i odkaz uměleckých avantgard a tvůrčích skupin Teigem inspirovaných. Zájemci o členství se mohou předbezne přihlásit dopisem, zaslaným na adresu tajemníka společnosti JUDr. Jan Sedláček, Gregorova 2080, 149 00 Praha 4.

• PRAHA. OF Útvaru hlavního architekta hl.m. Prahy 1) plně podporuje kandidaturu Václava Havla na úrad prezidenta ČSSR, 2) nepovažuje žádné změny provedené v minulých dnech plenárním zasedáním NVP ve vedení NVP za dostatečné a odpovídající politické situaci ve společnosti. Do vedení NVP byli opětovně zvoleni i ti funkcionáři, kteří spoludopovídají za současný neutěšený stav hlavního města a nepokytují záruky pro nestranný a odpovědný přístup k řešení nahromaděných celoměstských problémů. Jejsena rozhodně nesouhlasí se zvolením Dr. Josefa Májka přistatorem

KNIZNÍ HLÍDKA

Svobodné slovo z 16.12. uvedlo rozhovor s Miroslavem Svandrlíkem, autorem "Černých baronů", humoristické knihy vydané koncem šedesátých let. Děj se odehrává v prostředí útvaru PTP. Kdo knihu četl, uzná, že jde o velikou legraci, že u PTP nebyla o veselé situaci nouze a že ta padesátá léta musela být ve své absurditě skutečně zábavná (přes 170 popravených "nepřátel lidu", 8000 umučených při výsleších, v lagrech nebo "zastřelených na úteku"). Vtipkování šprýmaře Svandrlíka je inspirováno zážitky z těch krásných dlouhých padesátých let; v české literatuře nám chybí obdobná kniha z let protektorátu - to by teprv musela být groteska. V závěru rozhovoru pan Svandrlík oznamuje, že druhému vydání jeho knihy ne utaví do ceny jakési překážky. Doufám, že jsou to překážky nepřekonatelné.

Vit Italica

příloha: SVOBODU RUMUNSKU!

Doina Cornea, rumunská filosofka a známá bojovnice za lidská práva, která je už delší dobu držena Ceaușescovým režimem v přísném domácím vězení, propaňovala v květnu tohoto roku s obkládání dopis své deceři. Uvádíme z něj rozumné fragmenty a připomínkou, ze 30.11.89 vyhlásila Doina Cornea hladovku, která měla za cíl upozornit světovou veřejnost na ohavné porušování základních práv člověka v RSR. Oči uvěta ne k Rumunsku skutečně obrátily - nikoli ovšem díky slabému a zoufalému volání odvážné ženy. Musel přijít tmeňvarný masakr, aby ne Evropa začala konečně vážně zamýšlet, co ne šílenosti na bukreštákem trpělo. Doufáme, že vzhledem ke spáchanému činu opatrně prohlášení našeho ministerstva zahraničních věcí bude v nejbližších hodinách a dnech nahrazeno kroky mnohem razantnějšími. Prerušeni diplomatických a hospodářských styků mezi ně dorazinta patří.

Miláčku,

všechno je daleko horší než na podzim a v zimě. Věštinou nám nedovolují dokonce ani zajít si pro chleba. Celé dny jsme bez chleba a vůbec bez potravin, bez ovoce a zeleniny. Naštěstí na zahrádce roste šťovík. (...) Když ne mi někdy, ale utává ne to zřídka, podaří vyjít z domu, pravidelně mě na ulici napadne někdo ze Securitate (tajná policie, p.p.), vydávající mě za "dělníka pobouřeného mou činností". Muckrát už mi naplivali do obličeje, utrkali do mě, tahali za šaty. Policie mně taky neustále radí, abych nechodila opuštěnými ulicemi, ale radí mě po ručně Calea Turzii. Pravděpodobně mě chtějí hodit pod nějaké auto... Právě z tohoto důvodu se snažím chodit klidnou Aviator Badenou.

To, co se stalo dnes, 18.května, překročilo veškerou míru. O půl jedenácté jsem se vypravila pro chleba. Z domu jsem se dostala bez překážek, což mě udivilo, protože mna v něm a otcem věznili už přes dva týdny. Sotva jsem ušla pár kroků, zastavil mě policista a řekl, že nemám vycházet. Vysvětlila jsem mu, že nemáme už ani kousek chleba a že ho jdu koupit. Řekl, že mi to zakazuje. Odpověděla jsem, že musím nehnat jídlo a odmětam se podrobit jeho nevolnému nařízení. A šla jsem dál. Chytil mě za ruku a pak za vlasy a táhl směrem k brance. Držela jsem se plouti, ale odtrhl mě od něj a strčil na dvůr tak brutálně, až jsem upadla na záda. Zvedla jsem se a znovu vyšla ven. Vrhł se na mě, opět mě chytil za vlasy, bil mě po hlavě a kopal do ledvin. Uklidnil se, až když jsem zane upadla. Vstala jsem a ještě dvakrát zkoušela vyjít, ale vždycky to skončilo bitím a kopancí. "Já tě zabiju", křičel. Dál už jsem to nezkoušela a jen jsem na znamení protestu stála u branky, aby kolemjdoucí viděli, že nemohu odejít z domu.

Miláčku můj, dnes, 19.května jsme s otcem zkoušeli zajít k doktorovi. Bolí mě koleno a nemohu dýchat. Od hlavy k patě jsem pokrytá škrábnutí, otoky a podlitinami. Centu k lékaří nám samozřejmě zakázali. Zane už nemůžeme vycházet ven a zane jsme bez chleba. Ale neboj ne, naše morálka je dobrá. Otec se chtěl vypravit pro chleba sám, ale násilím ho zatlačili zpátky.

Miláčku, dej zprávu rumunské Svobodné Evropě a inforauj tiak, že jsem se rozhodla k hodinovému protestu jednou týdně. Jestli mi nedovolí vycházet nebo jestli mě napadnou v bytě či venku, budu stát každou sobotu od 10,00 do 11,00 za brankou, co vede na ulici. Nevím už, co mám dělat, abych se ubránila.

Moc tě miluju a děkuji ti za všechno. Stýská se mi po vás. Stále hřř se nám upolu bude udržovat kontakt. Prakticky mě zbavili svobody pohybu. Líbám tě s celou mateřskou láskou - mta.

Kluž, 7.6.1989